αγαντάρω

αγαντάρω, ρ. [<ιταλ. agguantare]. **1.** κάνω κουράγιο, υπομένω, αντέχω, βαστώ: «χρόνια τώρα αγαντάρω στις δυσκολίες της ζωής». **2.** κρατώ κόντρα: «εσύ σπρώχνε από μπροστά κι εγώ θ' αγαντάρω από πίσω».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας